

תת"ע 4735/12/17 - מדינת ישראל נגד לייקין אנסטסיה

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 4735-12-17 מדינת ישראל נ' לייקין אנסטסיה
תיק חיצוני: 30250977656

בפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמת לייקין אנסטסיה
החלטה

בקשת נאשמת בתום פרשת תביעה, לזכות בשל העדר הוכחה לכאורה, בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי **התשמ"ב-1982**. (להלן: ה"חוק").

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו, ביום 23.11.17 סמוך לשעה 23:39, שעה שנהגה את רכבה, בכביש 4, נהגה ברכב בהיותה נהגת חדשה, שטרם מלאו לה 21 שנה, והסיעה 3 נוסעים, ללא מלווה במושב לצידה, בניגוד לסעיף 12א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] **התשכ"א-1961** (להלן: ה"פקודה").

ביום 7.2.18 מסר ב"כ הנאשמת כפירה כללית וביום 11.4.18 נשמעו ראיות מטעם התביעה.

מטעם התביעה העידו שתי שוטרות והוגשו **ת/1** - הזמנה לדין כתב אישום ו**ת/2** - תע"צ רשיון נהיגה ע"ש הנאשמת.

השוטרת מירה שרון העידה כי בדקה את רישיון הנהגת ולאחר שראתה כי היא צעירה בת 20, בדקה בני כמה הנוסעים שנמצאו עמה ברכב. העדה העידה כי אינה זוכרת את האירוע וסומכת על האמור בת/1. עדת תביעה מס' 2, השוטרת נועה לייזרוביץ העידה מזכרונה לאחר שהצהירה כי היא זוכרת את האירוע, כי ברכב היו 3 נוסעים בנוסף לנהגת וכי היא לקחה תעודות זהות משלושת הנוסעים.

ב"כ הנאשמת טען כי אין מחלוקת בין הצדדים באשר לכך שברכב הנאשמת היו 3 נוסעים אשר מספרי תעודות הזהות שלהם נרשמו בדו"ח. המחלוקת היא בשאלה האם הוכחה המאשימה את גילם של הנוסעים ברכב?

ב"כ הנאשמת הוסיף וטען כי המאשימה לא עמדה בנטל ההוכחה באשר לגילם של הנוסעים ברכב. עוד טען כי מעדות השוטרות נראה כי הנושא לא נבדק כלל ולא ברור מי ביצע את בדיקת תעודות הזהות.

ב"כ המאשימה ביקשה לדחות את הבקשה וטענה כי בוצעו בדיקות לפיהן הנאשמת נהגת חדשה, מתחת לגיל 21, נהגה

רכב עם 3 נוסעים נוספים ללא מלווה.

דין והכרעה:

המתווה הנורמטיבי:

מקור הסמכות בסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 הקובע:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אך לכאורה, יזכה ביהמ"ש את הנאשם - בין אם על פי טענת הנאשם ובין ביוזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין"

תכלית טענת "אין להשיב לאשמה" היא להביא לסיום המשפט הפלילי, מקום שהתביעה לא הרימה את נטל הבאת הראיות באמצעות ראיות לכאוריות להוכחת הנטען בכתב האישום. (ראה ע"פ 24/49 זרקא נ' היועמ"ש פ"ד ד' 504, 522), בית המשפט נדרש לבחון את מסכת ראיות התביעה ואם הובאו ראיות בסיסיות גם אם דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום יש כדי לחייב את הנאשם להשיב על האשמה. ראה ע"פ 141/84 מדינת ישראל נ' טובול ואח' פ"ד לט (3), 596 606-607.

"אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד משני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום". ראה ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון, פ"ד לב (1) 170.

מן הכלל אל הפרט.

העבירה בה הואשמה הנהגת הינה עבירה בניגוד לסעיף 12א לפקודה, הקובע:

"נהג חדש שטרם מלאו לו 21 שנים וחלפה לגביו התקופה שבה חלה עליו חובת הליווי האמורה בסעיף 12א, לא יסיע ברכב מנועי יותר משני נוסעים עד שימלאו לו 21 שנים, אלא אם כן יושב, במושב שלצדו, מלווה."

סעיף 12א(ז) לפקודה, מגדיר "מלווה":

"מלווה" - כל אחד מאלה, ובלבד שלא יחשב מלווה בעת היותו שיכור כהגדרתו בסעיף 64ב:

(1) מי שבידו רישיון נהיגה בר-תוקף לאותו סוג רכב חמש שנים לפחות, ומלאו לו 24 שנים, ואם הוא בעל רישיון להוראת נהיגה - אף אם טרם מלאו לו 24 שנים;

(2) מי שבידו רישיון נהיגה בר-תוקף לאותו סוג רכב שלוש שנים לפחות, ומלאו לו 30 שנים."

עיון בת/1 מלמד כי הנאשמת שהינה בת 20 ונהגת חדשה, הסיעה 3 נוסעים נוספים, שכולם בני 20. מספרי תעודות הזהות של שלושת הנוסעים צוינו בנסיבות המקרה. עוד צוין כי אף אחד מהנוסעים אינו נהג מלווה כמשמעו בחוק.

נוסף על האמור, העידה השוטרת ליזרוביץ מזיכרונה כי הרכב טרם עצירתו היה במצב נסיעה והבחינה בנאשמת בכיסא הנהג. ברכב היו עוד 3 נוסעים. נלקחו מהם תעודות זהות ונבדק רישיונה של הנהגת.

נתתי דעתי להחלטה אשר הוגשה ע"י ב"כ הנאשמת, מדובר בהחלטה שונה מהנסיבות שבפניי.

די באמור לשמש ראיות לכאורה, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום.

אני מחייבת את הנאשמת להשיב על האשמה.

פרשת הגנה תישמע ביום 23.4.18 שעה 11:30.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

היום, א' אייר תשע"ח, 16 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.